

De gebroken tafelen

Door Pastor Kevin Sadler

Stel je rijdt op de snelweg. Je gaat een bocht om en daar in de middenberm staat een rijkspolitieagent met zijn radarkanon. Wat is typisch je eerste reactie? Je laat het gas los en trapt vermoedelijk op de rem. Waarom? Omdat hij de wet is en je meteen weet dat je de wet overtreedt en je niet gepakt wilt worden. De politieauto is een directe rechter over je leven.

Op dezelfde manier maakt de wet van God ons bewust van onze zonde en beoordeelt onze zonde. Zoals Paulus schreef in Romeinen 7:7:

“.....ik kende de zonde niet dan door de wet; want ook had ik de begeerlijkheid niet geweten zonde te zijn, indien de wet niet zeide: Gij zult niet begeren

Verder zegt Paulus ons in 1 Timotheüs 1:8:

“Doch wij weten, dat de wet goed is, zo iemand die wettelijk gebruikt;

We zijn vandaag niet onder de wet maar onder genade ....., zie Rom. 6:14:

“Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade.

.....er is echter een goed gebruik van de wet onder genade. De wet geeft ons kennis van zonde en laat zien dat we allemaal zondaars zijn en niet voldoen aan Gods rechtvaardige standaard, zie Rom. 3:20,23:

“Rom. 3:20: Daarom zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd worden, voor Hem; want door de wet is de kennis der zonde.....23 Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods

Het wettige gebruik van de wet onder genade is om door het volbrachte werk van de Heiland de overtuiging van zonde en een begrip van iemands behoefte aan Gods genade voort te brengen.

In het verslag van het gouden kalf leren we dat, terwijl Mozes op de hoogten van de berg Sinai voor Israël ontving: de wet, de instructies voor de aanbidding en de blauwdrukken voor de tabernakel, het volk beneden was en hun eigen vorm van aanbidding creëerde en de wet die Mozes ontving overtrad. Mozes demonstreerde hun overtreding van Gods wet op een zeer levendige en dramatische manier, door de stenen tafelen van de tien geboden neer te werpen en fysiek te breken.

De geboden overtreden

“Ex. 32:1-6: 1 Toen het volk zag, dat Mozes vertoog van den berg af te komen, zo verzamelde zich het volk tot Aaron, en zij zeiden tot hem: Sta op, maak ons goden, die voor ons aangezicht gaan; want dezen Mozes, dien man, die ons uit Egypteland uitgevoerd heeft, wij weten niet, wat hem geschied zij.

2 Aäron nu zeide tot hen: Rukt af de gouden oorsierselen, die in de oren uwer vrouwen, uwer zonen, en uwer dochteren zijn; en brengt ze tot mij.

3 Toen rukte het ganse volk de gouden oorsierselen af, die in hun oren waren; en zij brachten ze tot Aäron.

4 En hij nam ze uit hun hand, en hij bewierp het met een griffie, en hij maakte een gegoten kalf daaruit. Toen zeiden zij: Dit zijn uw goden, Israël! die u uit Egypteland opgevoerd hebben.

5 Als Aäron dat zag, zo bouwde hij een altaar voor hetzelfde; en Aaron riep uit, en zeide: Morgen zal den Heere een feest zijn!

6 En zij stonden des anderen daags vroeg op, en offerden brandoffer, en brachten dankoffer daartoe; en het volk zat neder om te eten en te drinken; daarna stonden zij op, om te spelen.

Ongeveer veertig dagen daarvoor was Mozes de berg Sinaï opgegaan om de wet te ontvangen, zie Ex. 24:18:

“En Mozes ging in het midden der wolk, nadat hij op den berg geklommen was; en Mozes was op dien berg veertig dagen en veertig nachten.

Voordat hij vertrok, had Mozes het gezag gedelegeerd aan Aäron en Hur om leiding te geven tijdens zijn afwezigheid, zie vers 14:

“En hij zeide tot de oudsten: Blijft gij ons hier, totdat wij weder tot u komen; en ziet, Aäron en Hur zijn bij u; wie enige zaken heeft, zal tot dezelve komen.

Nadat Mozes meer dan een maand weg was geweest, werd het volk ongeduldig. De mensen gaven het op dat hij terug zou keren en wendden zich tot hun tijdelijke leider, Aäron, en eisten dat hij een afgod voor hen zou maken. In plaats van het volk te leiden en tegen te houden, ging Aäron met hen mee.

De apostel Paulus herinnert ons eraan dat dergelijke verslagen in de geschiedenis van Israël “voorbeelden” zijn voor ons, het Lichaam van Christus, “en ze zijn geschreven tot onze vermaning”, zie 1 Kor. 10:11:

“En deze dingen alle zijn hunlieden overkomen tot voorbeelden; en zijn beschreven tot waarschuwing van ons, op dewelke de einden der eeuwen gekomen zijn.

Onder genade wachten wij ook op iemand....., zie 1 Thess. 1:10:

“En Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, Denwelken Hij uit de doden verwekt heeft, namelijk Jezus, Die ons verlost van den toekomenden toorn.

.....we wachten op Christus en Zijn glorieuze wederkomst voor ons bij de Opname. Terwijl we wachten, herinnert Aäron ons aan het gevaar van geestelijke leiders die meegaan in wat de meerderheid van de mensen en de populaire cultuur willen, in plaats van mensen te leiden volgens hetgeen God wil.

De mensen in dit verslag vergisten zich in wat ze dachten nodig te hebben. Ze dachten dat ze een afgod nodig hadden, maar wat ze echt nodig hadden, was op de Heer vertrouwen en op Hem wachten. Terwijl we wachten tot Christus voor ons komt, heeft de kerk sterke leiders nodig die toegewijd zijn aan Gods Woord, **ongeacht wat het hen kost**, want dat is wat mensen het meest nodig hebben.

Het volk zei tegen Aäron dat hij moest komen en hen goden moest maken 'die voor ons uit zullen gaan' zie Exodus 32:1:

“Toen het volk zag, dat Mozes vertoog van den berg af te komen, zo verzamelde zich het volk tot Aäron, en zij zeiden tot hem: Sta op, maak ons goden, die voor ons aangezicht gaan; want dezen Mozes, dien man, die ons uit Egypteland uitgevoerd heeft, wij weten niet, wat hem geschied zij.

Ze vroegen niet alleen goden, maar goden om hen te leiden. Ze waren klaar om de berg Sinaï te verlaten, en omdat ze Mozes niet hadden om hen te leiden, vroegen ze Aäron om goden te maken die voor hen uit zouden kunnen gaan en hen de weg wijzen.

De Israëlieten wilden een zichtbaar, tastbaar object om te volgen. Ze stelden zich voor dat een door hun eigen handen gevormde zichtbare god, die ze konden zien, beter was dan de Heer, Jehova God. Dus in hun ontrouw verruilden ze de glorie van de ware en levende God voor het beeld van een kalf!

Aäron stemde in met de honger van het volk naar afgoderij en zei dat ze hem de gouden oorbellen moesten brengen die in de oren van hun vrouwen, zonen en dochters waren, zie Ex. 32:2:

“Aaron nu zeide tot hen: Rukt af de gouden oorsierselen, die in de oren uwer vrouwen, uwer zonen, en uwer dochteren zijn; en brengt ze tot mij.

Exodus 12:35 informeert ons dat,.....:

“De kinderen Israëls nu hadden gedaan naar het woord van Mozes, en hadden van de Egyptenaren geëist zilveren vaten, en gouden vaten, en klederen.

.....toen de Israëlieten Egypte verlieten, beroofden ze de Egyptenaren", zie Ex. 12:36:

“Daartoe had de Heere het volk genade gegeven in de ogen der Egyptenaren, dat zij hun hun begeerte deden; en zij beroofden de Egyptenaren.

Hier hadden ze deze gouden oorbellen verkregen waar Aäron om vroeg. De mensen brachten graag hun gouden oorbellen naar hem toe en Aäron smolt ze vervolgens om. Dat goud werd door Aäron gebruikt om een afgod in de vorm van een kalf te maken.

Nadat het gouden kalf was gesmeed, werd het door het volk geprezen als de goden die hen uit het land Egypte hadden geleid, zie Ex. 32:4:

“En hij nam ze uit hun hand, en hij bewierp het met een griffie, en hij maakte een gegoten kalf daaruit. Toen zeiden zij: Dit zijn uw goden, Israël! die u uit Egypteland opgevoerd hebben.

Eerder op de berg Sinai, toen het verbond van de wet met Israël werd gesloten, zei de Heer deze woorden in Zijn absolute gezag als de God van Israël:

“Ex. 20:2: Ik ben de Heere uw God, Die u uit Egypteland, uit het diensthuis, uitgeleid heb.

In Israëls ongeduld en ongeloof schreven ze hun verlossing uit Egypte niet toe aan de Heer, maar aan dit gouden kalf die ze met hun eigen handen hadden gemaakt.

Nadat de afgod voltooid was, bouwde Aäron er een altaar voor en riep de volgende dag uit tot:

“Ex. 32:5: .....Morgen zal den Heere een feest zijn!

Een feest voor DE HEER! Aäron vermengde de aanbidding van de ware en levende God met de aanbidding van een stuk metaal. En de mensen vonden het geweldig! Dit feest voor de Heer was een combinatie van het aanbidden van een gouden kalf en het brengen van offers, maar ook van drinken, eten en dansen. Het was een mix van alles wat ze wilden.

Aäron leidde het volk bij het overtreden van Gods eerste drie geboden:

(1) ze hadden een andere god voor Hem gesteld, zie Exodus 20:3:

“Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben.

(2) ze hadden een 'gesneden beeld' gemaakt, zie Ex. 20:4-6:

“Gij zult u geen gesneden beeld, noch enige gelijkenis maken, van hetgeen boven in den hemel is, noch van hetgeen onder op de aarde is, noch van hetgeen in de wateren onder de aarde is. 5 Gij zult u voor

die niet buigen, noch hen dienen; want Ik, de Heere uw God, ben een ijverig God, Die de misdaad der vaderen bezoek aan de kinderen, aan het derde, en aan het vierde lid dergenen, die Mij haten; 6 En doe barmhartigheid aan duizenden dergenen, die Mij liefhebben, en Mijn geboden onderhouden.

En:

(3) zij hadden "de naam van de Heer [hun] God ijdel gebruikt", zie Ex. 20:7:

"Gij zult den naam des Heeren uws Gods niet ijdelijk gebruiken; want de Heere zal niet onschuldig houden, die Zijn naam ijdelijk gebruikt.

De Israëlieten stonden op bij het kriecken van de dag, dat was op de dag van het feest. De verwachting van zonde en valse aanbidding bracht hen vroeg uit bed. De Israëlieten brachten brand- en vredeoffers op het altaar voor het gouden kalf. Daarna aten en dronken ze "en stonden op om te spelen". Het "spel" wordt later uitgelegd in hoofdstuk 32, in de verzen 19 en 25, waarin hun dansen en de naakte mensen worden beschreven.

Ex. 32:19 en 25: 19 En het geschiedde, als hij aan het leger naderde, en het kalf, en de reien zag, dat de toorn van Mozes ontstak, en dat hij de tafelen uit zijn handen wierp, en dezelve beneden aan den berg verbrak.....25 Als Mozes zag, dat het volk ontbloot was, (want Aäron had het ontbloot tot verkleining onder degenen, die tegen hen hadden mogen opstaan),

Een memorabele leerzame les

"Exodes 32:15-20: 15 En Mozes wendde zich om, en klom van den berg af, met de twee tafelen der getuigenis in zijn hand; deze tafelen waren op haar beide zijden beschreven, zij waren op de ene en op de andere zijde beschreven.

16 En diezelfde tafelen waren Gods werk; het geschrift was ook Gods geschrift zelf, in de tafelen gegraveerd.

17 Toen nu Jozua des volks stem hoorde, als het juichte, zo zeide hij tot Mozes: Er is een krijgsgeschrei in het leger.

18 Maar hij zeide: Het is geen stem des geroeps van overwinning, het is ook geen stem des geroeps van nederlaag; ik hoor een stem van zingen bij beurte.

19 En het geschiedde, als hij aan het leger naderde, en het kalf, en de reien zag, dat de toorn van Mozes ontstak, en dat hij de tafelen uit zijn handen wierp, en dezelve beneden aan den berg verbrak.

20 En hij nam dat kalf, dat zij gemaakt hadden, en verbrandde het in het vuur, en vermaalde het, totdat het klein werd, en strooide het op het water, en deed het den kinderen Israels drinken.

Toen Mozes aanvankelijk de berg Sinai beklom, had de Heer hem gezegd:

"Ex. 24:12-13: 12 Toen zeide de Heere tot Mozes: Kom tot Mij op den berg, en wees aldaar; en Ik zal u stenen tafelen geven, en de wet, en de geboden, die Ik geschreven heb, om hen te onderwijzen. 13 Toen maakte zich Mozes op, met Jozua, zijn dienaar; en Mozes klom op den berg Gods.

Mozes ging gehoorzaam de berg op en nam Jozua mee om de stenen tafelen in ontvangst te nemen.

In Exodus 31:18 leren we:

“En Hij gaf aan Mozes, als Hij met hem op den berg Sinaï te spreken geëindigd had, de twee tafelen der getuigenis, tafelen van steen, beschreven met den vinger Gods.

Mozes daalde de berg af met deze twee tafelen met de Tien Geboden. Terwijl hij dat deed, was Jozua in de war en verontrust door wat hij aan de voet van de berg hoorde. Hij dacht dat het kamp beneden militair werd aangevallen vanwege het geschreeuw dat hij hoorde.

De Heer had Mozes al verteld wat er in het kamp gebeurde, zie Ex. 32:7-8:

“7 Toen sprak de Heere tot Mozes: Ga heen, klim af! want uw volk, dat gij uit Egypteland opgevoerd hebt, heeft het verdorven. 8 En zij zijn haast afgeweken van den weg, dien Ik hun geboden had, zij hebben zich een gegoten kalf gemaakt; en zij hebben zich voor hetzelfde gebogen, en hebben het offerande gedaan, en gezegd: Dit zijn uw goden, Israël, die u uit Egypteland opgevoerd hebben.

.....dus zei Mozes tegen Jozua dat het niet de stem van hen was die schreeuwden om de overwinning, en het was niet de stem van hen die huilden omdat ze overwonnen waren. Met andere woorden, dat waren niet de geluiden van de strijd van degenen die aan het veroveren waren of degenen die werden overwonnen. Mozes vertelde Jozua dat hij het geluid van gezang hoorde.

Toen Mozes en Jozua het kamp naderden, zag Mozes het kalf en het dansen. De combinatie van afgoderij en immoraliteit deed Mozes' woede oplaaien. In terechte woede gooide Mozes de twee stenen tafelen naar beneden en verbrijzelde ze. Hij brak de tafelen van de wet als getuige van wat het volk al had gedaan. Het symboliseerde hoe Israël in haar hart en door haar daden de wet en hun verbond met Jehovah God had overtreden.

Mozes verbrak de geboden niet toen hij de tafelen aan de voet van de berg neerwierp; Israël had ze al gebroken toen ze het gouden kalf wilden en het aanbaden. Het breken van die twee tafelen.....:

“Ex. 32:16: En diezelfde tafelen waren Gods werk; het geschrift was ook Gods geschrift zelf, in de tafelen gegraveerd.

.....was een demonstratie van de ernst van Israëls zonde.

Mozes brak de tafelen en ging toen verder met het vernietigen van het gouden kalf. Eerst verbrandde hij het kalf. Ten tweede reduceerde hij het tot poeder. Ten derde verspreidde hij dat goudstof op het water van een beek die uit de berg kwam. En ten vierde liet hij de mensen dat water drinken, zie Ex. 32:20 en Deut. 9:21:

“Ex. 32:20: En hij nam dat kalf, dat zij gemaakt hadden, en verbrandde het in het vuur, en vermaalde het, totdat het klein werd, en strooide het op het water, en deed het den kinderen Israëls drinken.

“Deut. 9:21: Maar uw zonde, het kalf, dat gij hadt gemaakt, nam ik, en verbrandde het met vuur, en stampte het, malende het wel, totdat het verdund werd tot stof; en zijn stof wierp ik in de beek, die van den berg afvliet.

Door dat water te drinken, dwong Mozes de kinderen van Israël zich te identificeren met hun verschrikkelijke zonde. En zoals een commentator naar voren bracht: "Op deze manier zou het ding dat ze hadden aanbeden een product worden van hun eigen afval, de belichaming van waardeloosheid en onzuiverheid".

Verantwoordelijkheid van het leiderschap

*“Ex. 32:21-24: 21 En Mozes zeide tot Aäron: Wat heeft u dit volk gedaan, dat gij zulk **een grote zonde** over hetzelfde gebracht hebt?*

22 Toen zeide Aäron: De toorn mijns heren ontsteke niet! gij kent dit volk, dat het in den boze ligt.

23 Zij dan zeiden tot mij: Maak ons goden, die voor ons aangezicht gaan, want dezen Mozes, dien man, die ons uit Egypteland opgevoerd heeft, wij weten niet, wat hem geschied zij.

24 Toen zeide ik tot hen: Wie goud heeft, die rukke het af, en geve het mij; en ik wierp het in het vuur, en dit kalf is er uit gekomen.

Mozes noemde wat de kinderen van Israël hadden gedaan '**een grote zonde**' (vers 21). Het was om een aantal redenen een grote zonde. Ten eerste vanwege het feit wie het heeft gedaan: Gods uitverkoren volk. Het was een grote zonde omdat Gods uitverkoren natie een gouden kalf maakte en een valse god aanbad.

Ten tweede, vanwege waar ze het hebben gepleegd: op de berg Sinai waar Gods tegenwoordigheid woonde. Zijn heerlijkheid was op de berg geopenbaard, en hier was Israël een verbond met Hem aangegaan. De mensen waren getuige geweest van de bliksem, de donder en de bevende, rokende berg, zie Ex. 19:18 en 24:17:

“En de ganse berg Sinai rookte, omdat de Heere op denzelven nederkwam in vuur; en zijn rook ging op, als de rook van een oven; en de ganse berg beefde zeer.

“Ex. 24:17: En het aanzien der heerlijkheid des Heeren was als een verterend vuur, op het opperste diens bergs, in de ogen der kinderen Israëls.

Ten derde, vanwege het tijdstip waarop ze het deden: niet lang na hun verlossing uit Egypte door de genade en kracht van God. Ze hadden de wonderbaarlijke plagen gezien en ervaren die God aan Egypte toebreacht, de opmerkelijke scheiding van de Rode Zee en Gods voorziening van voedsel en water terwijl ze naar de Sinai reisden.

Omdat Aäron de leiding had gekregen terwijl Mozes weg was, hield Mozes hem verantwoordelijk voor wat er in het kamp had plaatsgevonden. Aäron probeerde de schuld af te schuiven op de mensen in plaats van zijn eigen medeplichtigheid aan deze zonde toe te geven. Aäron 's zwakke poging om zichzelf vrij te pleiten hield in dat hij Mozes vertelde dat hij wist hoe deze mensen waren en dat ze de neiging hadden om kwaad te doen.

Toen zei Aäron tegen Mozes:

“Ex. 32:24: .....Wie goud heeft, die rukke het af, en geve het mij; en ik wierp het in het vuur, en dit kalf is er uit gekomen.

Aäron legde uit dat het gouden kalf vanzelf uit het vuur was gekomen. Geweldig! Aäron was ook geschokt! En ik kan me voorstellen dat Mozes zei: "Wil je me vertellen, Aäron, dat je het goud van het volk hebt verzameld, dat je het in het vuur hebt gegooid, en er ontstond een kalf en liep naar buiten?"

In dit hoofdstuk lezen we echter dat Aäron het 'met een graveergereedschap maakte, nadat hij er een gesmolten kalf van had gemaakt', zie Ex. 32:4:

“En hij nam ze uit hun hand, en hij bewierp het met een griffie, en hij maakte een gegoten kalf daaruit..

Wat Aäron tegen Mozes zei, was een regelrechte leugen. Als Aäron tegenover het volk had gestaan en een standpunt had ingenomen voor de Heer en had gedaan wat juist was, had hij niet hoeven liegen. In plaats daarvan voegde hij, bij het verdedigen van zijn daden, zonde toe aan zonde.

Wie staat aan de kant van de Heer?

“Ex. 32:25-26: 25 Als Mozes zag, dat het volk ontbloot was, (want Aaron had het ontbloot tot verkleining onder degenen, die tegen hen hadden mogen opstaan),

26 Zo bleef Mozes staan in de poort des legers, en zeide: Wie den Heere toebehoort, kome tot mij! Toen verzamelden zich tot hem al de zonen van Levi.

Sommige mensen gingen nog steeds door zonder morele terughoudendheid en met losbandig gedrag, wat een direct gevolg was van Aäron 's gebrek aan leiderschap. Dus Mozes stond in de kamppoort en riep: *"Wie den Heere toebehoort, kome tot mij!"*.

"Wie staat aan de kant van de Heer?" was een kans voor Israël om hun toewijding aan de Heer, na hun grote zonde, opnieuw te bevestigen. Toen Mozes deze oproep tot loyale volgelingen van Jehovah deed, reageerde de stam Levi. Ze stonden aan de kant van de Heer.

En wat doet u? Wat is uw antwoord op deze vraag van Mozes? Zullen we in deze huidige cultuur die verstoken is van enige morele terughoudendheid, besluiten om ons standpunt aan de kant van de Heer in te nemen? Hebben we een vast besluit genomen om aan de kant van de Heer te staan en te volgen wat goed en juist is volgens Zijn Woord? Zullen we te midden van zoveel leringen die waarheid met dwaling vermengen en de tradities van mensen volgen, ons standpunt innemen betreffende Gods Woord, recht gesneden? Als de wereld krankzinnig is geworden, zullen we dan besluiten om aan de kant van de Heer te staan en Hem in geloof te volgen?